

SNARFSLAKER 57

BIJZONDER GEVOEL....

Na een van week van hard werken was de vermoeidheid eerlijk gezegd wel te voelen. Gelukkig had ik een groot deel van m'n fietstocht op weg terug naar huis voor de wind gehad, maar er was op het laatste stuk tamelijk veel tegenwind en had ik daardoor moeite om de trappers rond te krijgen. Een vreemd zwaar gevoel in m'n benen zorgde er voor dat het fietsen eigenlijk steeds moeizamer ging. Nog niet eerder had ik zo'n bijzonder gevoel in mijn benen gehad en ik vroeg me af hoe mijn ritje in de avonduren naar Uitgeest zou zijn. Halverwege Krommenie kreeg ik te maken met stevige dwarrelwinden en besloot daarom het laatste stuk maar te gaan lopen. Helaas ook dat viel wat tegen. Eerst dacht ik nog op slappe banden te hebben gereden, maar eenmaal afgestapt moest er nog steeds hard geduwd worden om vooruit te komen. De oplossing om met de fiets achteruit te gaan lopen leek me wel een aantrekkelijk idee maar ik bedacht dat dit door de mensen in het dorp wel eens niet helemaal goed begrepen zou kunnen worden... Juist op het moment dat ik de hele zoi op mijn nek zou nemen drong het tot me door dat de remmen misschien waren blijven hangen. Een prachtige ingeving want na enig rommelen kon ik zonder zwoegen verder. Eenmaal thuis gekomen eerst maar eens een lekker bakkie gezet (bij ons worden de bonen nog met de hand gemalen) en ook zou er nog een aangename verrassing volgen. Namelijk een week of vier geleden hebben wij een mooie verzamelbox uit de krant besteld. Precies op Goede Vrijdag was de muziek-cassette van de diverse uitvoeringen van het Stabat Mater binnengekomen. Weliswaar is het muzikale lijden van moeder Maria geen vreemd geluid bij ons in huis, maar dan wordt er toch vrijwel altijd naar dat van Pergolesi geluisterd. Na de koffie en het doornemen van de krant zou het al weer snel tijd worden voor een bezoekje aan onze ezeltjes en ik hoopte maar dat er na het drukken van de Snarfslaker nog enige tijd over zou blijven voor wat openingsvoorbereidingen. Een goed plan maar ik moest de voorbereidingen voor het schaken door een opkomende vermoeidheid helaas al weer snel opgeven, en besloot in plaats daarvan maar een nieuwe cd op te zetten en me tevens door het lentezonnetje te laten verwarmen. De heerlijke warmte van de zon en prachtige muziek (van Joseph Haydn) zorgden er voor dat alle vermoeidheid van mij afstroomde en mocht ik later op de avond ook nog eens de smaak van een fraaie overwinning proeven in de strijd om de Jacques Beerens beker.

STILLE STORM (11)

'Anoe bracht de vier te voorschijn en vormde ze, door het oproepen van 'winden' die de vier in een snelle baan om Mardoek brachten, 'kolkend als een wervelwind'.

De volgorde van het voorbijgaan – eerst langs Neptunus, dan langs Uranus – laat zien dat Mardoek in ons zonnestels doordrong niet in de richting van de baan van ons stelsel (tegen de wijzers van de klok in) maar vanuit een tegenovergestelde richting, met de wijzers van de klok mee. Bij het verder voortgaan werd de naderende planeet spoedig gegrepen door de enorme aantrekkings- en magnetische krachten van de reus Ansjar (Saturnus) en daarna door Kisjar (Jupiter). De weg van Mardoek die wij (de moderne mens) nog niet hebben gezien, werd zelfs nog meer naar binnen omgebogen – meer nog naar het centrum van het zonnestelsel, naar Tiamat.

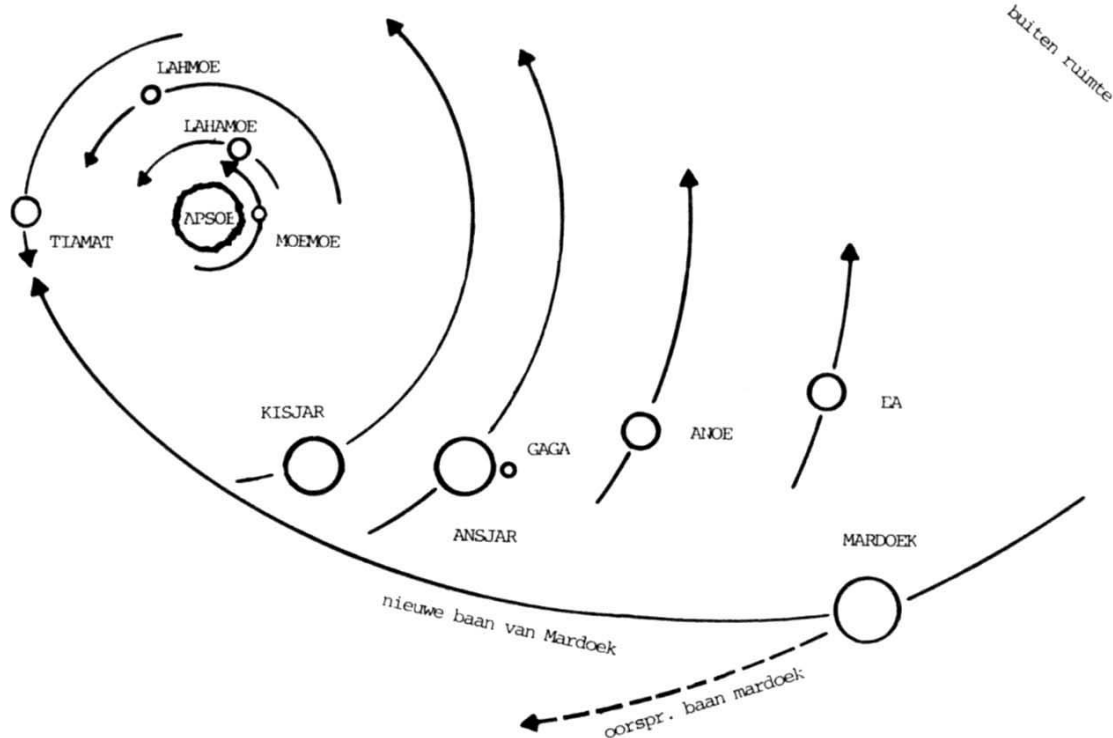
Laat de lezer zich bewust zijn dat de Aarde waarop wij nu leven er in dit verhaal nog niet was....

De nadering van Mardoek moet Tiamat en de andere binnenplaneten (Mars, Venus en Mercurius) geweldig in beroering hebben gebracht. “ *Hij bracht stromen te weeg, verontrustte Tiamat; de goden waren niet meer rustig en werden voortgejaagd als in een storm*”. De aantrekkingskracht van de grote naderende planeet begon delen van Tiamat af te rukken. Vanuit haar binnenste kwamen elf 'monsters' te voorschijn, een grommende, razende hoeveelheid satellieten, die 'zich uitscheidde' uit haar lichaam en 'aan de zijde van Tiamat marcheerden'. Zichzelf voorbereidend op de ontmoeting met Mardoek 'kroonde zij hen met een stralenkrans', om ze het aanzien te geven van 'goden'.

Van bijzonder belang in het epos en in de Mesopotamische kosmogonie was Tiamat's voornaamste satelliet, KINGOE geheten, 'de eerstgeborene onder de goden die haar groep verzamelde'.

*Zij verhief Kingoe,
In hun midden maakte zij hem groot...
Het opperbevel van de strijd
Vertrouwde ze hem toe.*

Onderworpen aan tegenstrijdige aantrekkingskrachten begon deze grote satelliet van Tiamat zich in de richting van Mardoek te bewegen. Dit toekennen aan Kingoe van een lotsbeschikking – een eigen planeet baan – ontzette vooral de buitenplaneten. “Wie had Tiamat het recht gegeven om nieuwe planeten voort te brengen?”, vroeg Ea.

(wordt vervolgd)

ZET VAN DE WEEK SNEL OPGELOST.....

(39/40)

Dit keer is het probleem van de week kennelijk niet zo heel erg moeilijk geweest want vrijwel onmiddellijk (al reeds op de clubavond) werden er niet minder dan vier juiste zetten ingetekend....

De best mogelijke voortzetting voor wit zal er ongeveer zo uit zien:

1. Pc3 x d5! - e6 x d5

2. Th2 x h6!!

En zwart komt flink in de problemen.

- De7 - g7 !? Dit lijkt de enige zet maar veel zal het niet helpen

3. Th6 - h7 - d4 - d5

4. Th7 x g7 - Kg8 x g7

5. e3 - e4 - Td8 - h8

6. c2 - c4 - Th8 - h5

7. Dg5 - g2 - c7 - c6!

Op Ta8 - h8 zal het sterke e4 - e5 volgen.

8. e4	-	e5	-	Pd7	x	e5
9. f4	x	e5	-	Th5	x	e5
10.c4	-	c5	-	Ta8	-	d8
11.Dg2	-	f2	-	Te5	-	d5
12.Ld3	-	c4	-	Td5	-	d7
13.Lc4	-	e6				

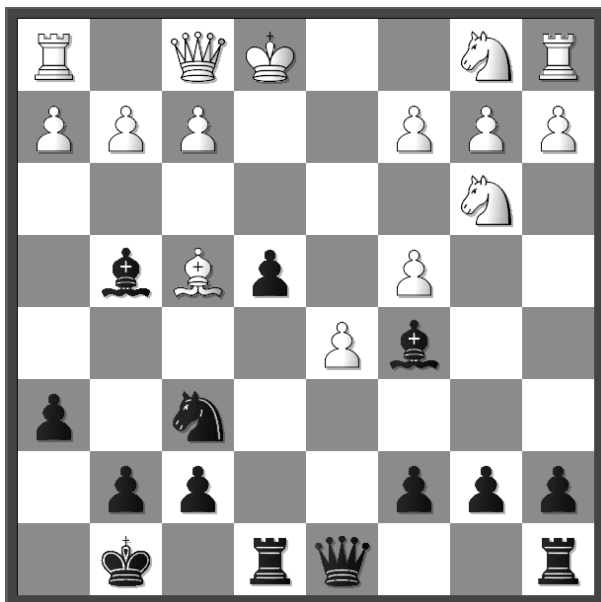
En zwart komt hopeloos in de problemen.

Op de eerste plaats zien we nu weer Cor Leijen met 120 punten direct gevolgd door Wim Winter met 110. Derde is Tom Brugman met 85 en Theo Vijn 80, Cor Groen 55 en hekkensluiter plus nieuwkomer is Jacques Pauwels met 40 punten.

NIEUW PROBLEEM.....

(50/30)

Deze stelling komt uit een twee paardenspel en zal op korte termijn bij wit voor grote problemen zorgen.

Zwart is aan zet.

Weet dat er tot en met zondagmiddag 16.00 uur kan worden ingeleverd op kallisto@planet.nl Is de juiste zet op deze peildatum nog niet binnen dan zal de stelling nog een week extra blijven staan en mag iedere deelnemer weer een nieuwe zet afgeven.

NOG GEEN NIEUWE DATUM.....

Zoals we vorige week al hebben kunnen lezen is er nog steeds wat onduidelijkheid over en wanneer we nu het 90-jarig bestaan gaan vieren. De aanmeldingslijst die vorige week is neergehangen was deze week weer verdwenen. Ook uw redacteur moest enkele vragers het juiste antwoord schuldig blijven... We wachten af.

LITERAIRE BIJDRAGE.....(5)

vervolgverhaal EEN GRAFHEUVEL van Anita Smulders;

Bij het begraven van de vele familieleden was al zoveel gewoekerd met ruimte. Hij was er niet tevreden mee om zo te beknibbelen. Hij is in de gemeentelijke statuten gaan lezen, hoe hij de regels naar zijn hand kon interpreteren. Na dagen puzzelen vond hij een vreemde zin. Daar kon hij wat mee:

'Al wat in één nacht aan een monument kan worden herbouwd in dezelfde stijl als voorheen, is toegestaan.'

Voor dit graf wilde hij kosten noch moeite besparen. Hij trommelde een legertje handwerkslieden op en bestelde ze de nacht vóór de begrafenis moest plaats vinden. Hij legde uit wat de bedoeling was en iedereen kreeg zwijgplicht. Zijn beloning zou zeer royaal zijn. Die nacht - in 1868 - is door vele handen het 'buitenhuis' gebouwd, zodanig dat het pand aan beide zijden anderhalve meter breder werd. De voorgevel bleef intact. Aan de achterkant zijn ze die nacht niet toegekomen. Wel was het graf gedolven, waarin zijn geliefde vrouw die dag werd begraven.

'Je kunt vast raden welk graf dat is geweest.' Ik knik. 'Juist, dat was het mooie graf met het marmeren ornament, bij de rechter hoek van het huis. De ambtenaren konden hem juridisch niets maken. Pas maanden later heeft mijn betovergrootvader de moed weer gevonden om de graven in de achtertuin om te laten bouwen en te laten zakken, zodanig dat ook daar anderhalve meter voor een gang ontstond. De jaren daarna zijn alleen aan beide zijkanten nieuwe graven gedolven, ook in de achtertuin.'

Als aannemer heb je zeker wel begrepen, waarom het huis zo vreemd achterover leunt. Op oude tekeningen is te zien hoe het 'binnenhuis' pronkerig de monumentale voorgevel wil laten zien. Het is alsof het met de borst vooruit staat. Dat moet voor een bouwkundige uit de 13de eeuw een moeilijke opdracht zijn geweest. Er moest eerst een heuvel aangelegd worden; dan palen erin. Dan zó bouwen, dat het huis door eigen gewicht niet achterover kantelt. Ook het metalen gereedschap dat jij hebt gebruikt stamt uit die periode. Je hebt precies aangevoeld waar het voor diende. Het is om zerken mee op te lichten, maar niet om te spitten.', zegt hij lachend.

Dit overdenkend leunt hij achterover en nipt van zijn brandy. 'Verveel ik je niet met die ouwe koek over onze familiehistorie?', vraagt hij.

'Integendeel, Lambert, ik hou van zulke geschiedenissen. Weet je waar het mij aan doet denken? Aan die gevangen gezette heerser uit India, die de Taj Mahal liet bouwen voor zijn overleden vrouw.'

Lamberts interesse is gewekt. 'Ben je daar geweest? Ben jij zo reislustig?' Hij wil meer weten. Ik moet even denken hoe dat verhaal was. Maar de bijzondere bouw van de Taj Mahal is mij, als aannemer, het meest bijgebleven. 'Het is één van de zeven wereldwonderen, die bouwwijze. Van welke kant je dit paleis ook bekijkt, de contouren zijn altijd vierkant. Zelfs als je beneden vlak bij de gevel staat en je kijkt omhoog, dan zie je niet dat het naar boven toeloopt. Dat klopt architectonisch niet.'

Lambert is nieuwsgieriger naar het verhaal erachter: 'Wat was dat voor iemand die dat bouwwerk liet zetten?'

'Het was sjah Djehan die in Agra aan de Ganges een praalgraf voor zijn overleden vrouw liet bouwen. Het is helemaal in wit marmer uitgevoerd. In allerlei kleuren natuursteen zijn prachtige bloemen en mozaïeken ingelegd. Later is hij door een familielid van de troon gestoten en verbannen. Hij bouwde een paleis aan de andere oever van de Ganges, met uitzicht op het graf van zijn vrouw. Daar zou hij van verdriet zijn gestorven. Later is hij bijgezet in een sarcofaag naast zijn vrouw.'

Lambert vindt het een prachtig verhaal. Hij schenkt nog eens in. 'Zo zijn er in mijn familie ook wonderse verhalen te vertellen in verband met de graven in de tuin. Als ik de overleveringen van familie moet geloven, hebben alle mannen in onze familie die hun vrouw verloren, hartstochtelijk liefgehad en in diepe droefenis en eenzaamheid de rest van hun dagen gesleten. Zoals zwanen maar eens in hun leven een partner kiezen en levenslang trouw blijven.'

Ik voel dat hij doelt op wat er is voorgevallen en ben nieuwsgierig naar zijn vrouw.

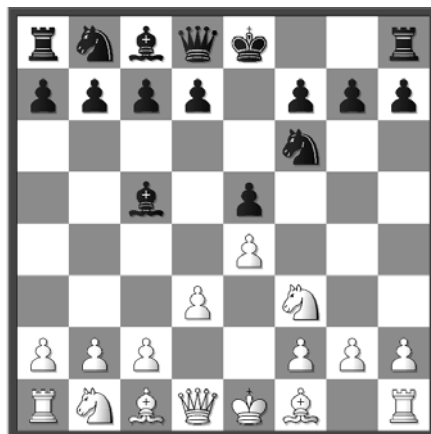
wordt vervolgd

PARTIJ VAN DE WEEK....

Frans van der Eng - Jan Borst 1 - 0
Petrof's verdediging - Bekerwedstrijd 2007

1. e2 - e4 - e7 - e5
2. Pg1 - f3 - Pg8 - f6
3. d2 - d3 - Lf8 - c5

Zwart wijkt af van theorie. Normaal is Pb8 - c6 maar zet nu pion e5 in de aanbidding.

4. h2 - h3!?
- d7 - d6!?
5. c2 - c3 - Pb8 - c6

Wit negeert het genereuze aanbod. Pb8 - c6 en we zijn weer terug in theorie. Ook moet hier d7 - d5 sterk in aanmerking worden genomen.

6. Pb1 - d2 - Lc8 - e6
 7. Pd2 - b3 - 0 - 0
 8. Lf1 - e2

Wit kan slaan op c5 maar liever hou ik de stelling hier nog wat gesloten.

- Lc5 - b6
 9. Dd1 - c2 - h7 - h6
 10. a2 - a3 - d6 - d5!

Een krachtzet waarmee ik geen rekening had gehouden. Wel is gekeken naar zetten als a5 en D - e7.

11. 0 - 0 - d5 x e4!
 12. d3 x e4 - Dd8 - c8!?

Zwart kan nu moeiteloos e4 nemen want na 13. Dc2 x e4 zal Le6 x b3 volgen. Kennelijk wil zwart reeds zijn geheime verrassingsaanval inzetten en dat ziet er ook wel gevaarlijk genoeg uit.

13. Kg1 - h2 !?

Ook moet Pb3 – d2 in aanmerking komen!

